

den højtærede Minister, at ved en vis Lejlighed har Ministeren ladet en lille Solstraale falde ned over Jernbaneforholdene i Randers. Men denne Solstraale er aldrig bleven stærkere, samtidig med at Forholdene derovre Dag for Dag ere bleve værre og værre. Jeg henstiller til den højtærede Minister, om der ikke snart kan blive foretaget noget, der kan forbedre Forholdene. Jeg ved godt, at Jernbaneforholdene ovre i denne Egn for Øjeblikket ere under stærk Drøftelse, og det var maaske ogsaa værd at tage under Drøftelse, om det kan betale sig at have de store Krydsningsstationer ude paa Linien, om det f. Eks. ikke vilde være billigere at undgaa at udvide en Station som Langaa, men lade de forskellige lokale Baner udmunde ved den store Bystation, hvor man jo i Forvejen har en omtrent lige saa dyr Administration.

Der er af det ærede Medlem for Odense Amts 2den Valgkreds (Martin Madsen) talt om Landpostbudenes Stilling. Jeg vil sige, at jeg kan ganske slutte mig til, hvad det ærede Medlem sagde, det forekommer mig netop, at der i den senere Tid er hændet adskillige Ting, som gøre, at man maa have sin Opmærksomhed henvendt paa, om den Maade, hvorpaa disse Folk ere ansatte, i Virkeligheden er heldig i Forhold til hele det Ansvar, der efterhaanden kan komme til at hvile paa dem.

Forinden jeg sætter mig, skal jeg sige et Par Ord til det ærede Medlem for Kerteminde (Pinstrup), som talte Storpolitik og blandt andet talte om, at Højre begyndte at holde Møder ude omkring i Landet. Det ærede Medlem sagde, at Højre var jo bleven et gammelt Parti, og at Højre aldrig mere blev ung og kraftigt. Jeg vil sige til det ærede Medlem, at det skal han ikke bekymre sig om, det skulle vi fra vor Side nok sørge for, og jeg haaber, at det ærede Medlem maa leve saa længe, at han maa faa det at se. Men naar det ærede Medlem er saa ivrigt for at beskæftige sig med, hvorvidt Højre faar sin Ungdomskraft igen, saa vil jeg sige, at det ærede Medlem bør hellere henvende sin Opmærksomhed paa sit eget Parti, thi det er et Parti, som allerede er noget til Aars, og hvori det knager og brager saadan, at man sikkert kan gaa ud fra, at det ikke bliver gammelt af Aar.

H. L. Møller: De Bemærkninger, som jeg forleden under denne Finanslovs-Behandling fremførte angaaende den højtærede Kultusministers Forhold til de højere

Forberedelsesskoler, som hidtil have forbedret til Latin- og Realskoler, have fremkaldt et Tilsvar dels fra det ærede Medlem for Sæby (Vilhelm Lassen) og dels fra den højtærede Kultusminister. Jeg har undret mig lidt over, at det ærede Medlem for Sæby gav sig til at feje for Ministerens Dør, inden Ministeren selv havde taget Kosten i sin Haand. Jeg kan nok forstaa, at naar f. Eks. Skattelovene blive angrebne her i Salen fra forskellige Sider, saa føler det ærede Medlem for Sæby sig straks foranlediget til at svare; thi det ærede Medlem mener jo med god Grund, at han har sin Del af det, som han selv rimeligvis kalder Æren, men som andre ville kalde Ansvaret for, at disse Skattelove ere bleve, som de ere. De ere hele Lovgivningsmagtens, de ere Rigsdagens Værk, saa det er rimeligt, at de enkelte Medlemmer tage dem i Forsvar, saa godt de kunne. Men det, jeg har angrebet, har været en Række administrative Handlinger af den højtærede Kultusminister i Løbet af det sidste Aar, og der forekommer det mig, at det maatte være den højtærede Ministers Sag alene at svare for disse Handlinger, og at ikke det ærede Medlem for Sæby skulde tage ham Ordet ud af Munden. Jeg indrømmer, at det ærede Medlem har forstaaet udmærket at gætte Ministerens Tanker, for han har ført akkurat det samme Forsvar for Ministerens Handlinger, som Ministeren bag efter gjorde selv. Jeg tvivler derfor heller ikke om, at den højtærede Minister ikke tager ham hans frivillige Defensorat ilde op; det forliges de to nok om. Men jeg vilde have fundet det rimeligere, om det ærede Medlem havde ventet med at føje sit Amen til, efter at Ministeren selv havde talt.

Jeg takker den højtærede Minister for den Udførlighed, hvormed han i sit Foredrag svarede paa mine Bemærkninger. Jeg ser deri et Vidnesbyrd om, at Ministeren agter de Forhold, jeg tillod mig at fremdrage, for vel at være en Drøftelse, en Forhandling værd i denne Sal. Og den højtærede Minister og Tinget ville da ogsaa finde det forstaaeligt, at jeg her fremkommer med en Replik.

Det, som det laa mig paa Sinde at faa draget frem til Forhandling, var udelukkende Statens Forhold til de højere Elementarskoler — vil jeg kalde dem, d. v. s. de kommunale eller private Forberedelsesskoler, som hidtil for Almen-skolelovens Ikrafttræden have været ene om at forberede til Latin- og Realskoler — og navnlig hvorledes disse Skolers For-